

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

VOLILCEM V. KURIJE!

Dne 3. januarja 1901 volili si bodete svojega zastopnika v državni zbor. Ta čin je velikanske važnosti, kajti ž njim dali bodete možu, katerega si izberete, **popolno in nepreklicno pooblastilo**, da Vas po svoji vesti zastopa tam, kjer se sklepajo postave in kjer se določuje gmotna in duševna usoda avstrijskih narodov in vsled tega tudi nas goriških Slovencev.

Po našem mnenju Vam bode izbéra pri sedanjih državnozbornih volitvah prav lahka, kajti goriški Slovenci smo toli srečni, da imamo v svoji sredi moža, ki se je izkazal popolnoma vrednega zaupanja, katero smo že večkrat vanj stavili. V naši sredi imamo moža izkušenega, temeljito izobraženega, kremenito značajnega, imamo moža, katerega nesebično rodoljubje in požrtovalnost je znana širom slovenske domovine.

Ta mož je namreč

dr. Anton Gregorčič,

profesor bogoslovja in deželnega glavarja namestnik v Gorici.

Tega moža namreč priporoča politično društvo „Sloga“ in za njega glasujte **vsi kakor jeden mož**, pa bodite prepričani, da ste zadeli jedino pravo ter da ste v najzanesljivejše roke izročili duševne in gmotne koristi cele goriške dežele.

Nikdar bi si ne bil mislil človek, da se postavi od slovenske strani temu možu kak protikandidat. Pa žal, je vendar temu tako! Nekateri ljudje, katerim je lastna korist in častihlepnost nad blaginjo slovenskega naroda na Goriškem, zbrali so okolo sebe nekaj zaslepljenih ljudij in si ustanovili ž njih pomočjo takozvano „narodno-napredno“ stranko, da bi s pomočjo te stranke se okoristili ter splezali do višine, s katere bi lahko zlorabili z zvijačo pridobljena odlična mesta v svoje osebne namene.

Vodja te stranke je dr. Tuma, ki je ob jednem tudi Gregorčičev protikandidat.

Volilci! Ako bi na Goriškem ne bilo moža, kateremu sme naše ljudstvo zaupati svojo duševno in gmotno blaginjo, z drugimi besedami: ako bi goriški Slovenci ne imeli svojega dr. Gregorčiča, potem ne rečemo, da ne bi imel prostora tu kak drug mož. Ker pa je dr. Gregorčič tu, kateri v vsakem oziru, tako gledé duševne in politične zmožnosti, visoke izobraženosti, najčistejšega rodoljubja, skrajne požrtovalnosti, ter finega, političnega takta visoko nadkriljuje svojega protikandidata, tedaj mora biti umevno vsakemu od Vas, da ta protikandidat Gregorčičev ne more imeti onih plemenitih namenov, kakoršne ima dr. Gregorčič, sicer bi se mu ne staval nasproti.

Volilci! Goriški Slovenci, bivajoči na skrajni meji avstrijske države, si moramo v prvi vrsti zagotoviti svoj narodni in gmotni obstanek.

Ta svoj obstanek pa moremo zagotoviti le tedaj, ako **vsi stanovi brez razlike skupno delujemo.**

Ali pa more za ta naš obstanek delati človek, ki hoče stanove **razdružiti** in jih odtrgati drug od drugega? Človek, ki se je zaklel zlasti proti jednemu stanu, duhovskemu, o katerem je še nedavno pisal tako-le: „Duhovščina je edina naša inteligenca, le ako se ona potruji proučiti občinske in gospodarske zakone, obrne se na bolje.“

Te besede je zapisal dr. Tuma, protikandidat dr. Antona Gregorčiča. Zdaj pa vprašajte se volilci, kako naj se zanesejo na dr. Tuma oni stanovi, na katere se zdaj naslanja, ako provzročuje tako nezaslišano gonjo proti stanu, kateremu je še pred kratkim sam dajal prednost pred vsemi drugimi stanovi? Ali ni mogoče, da danes ali jutri nastopi zopet proti njim, na katere se zdaj naslanja?

A dr. Gregorčič ne daje nobenemu stanu prednosti in nobenega ne izključuje, **marveč njegovo stališče je bilo, je in ostane: „Vsi stanovi so enakopravni, vsi stanovi morajo složno delovati.“** Le na ta način se moremo uspešno boriti za svoj obstanek in za svoje vsestranske koristi.

Ali kakšen razloček med dr. Gregorčičem in dr. Tuma še v naslednjem oziru.

Dr. Tuma je izrekel: „Politik (potemtakem tudi poslanec) mora v prvi vrsti skrbeti za-se, potem še le za svoje volilce; Gregorčič mora ravno radi tega propasti, ker je nesebičen.“

Volilci? Ne treba še razlagati usodepolnega pomena teh besedij dr. Gregorčičevega protikandidata; sami jih morate dobro premisliti in prav razumeti. Uprav te besede Tumove Vas podučijo, da se vrši na Goriškem boj sebičnosti proti nesebičnosti.

Ali hočete torej sami pripomoči do zmage sebičnosti v svojo lastno škodo? Tega ne smete nikdar; zato pa oddajte dne 3. januarja 1901 vsi kot jeden mož svoj glas

dr. Antonu Gregorčiču,

profesorju bogoslovja in deželnega glavarja namestniku v Gorici.

Vse za vero, dom, cesarja!

Davščina na žganje v finančnem odseku.

Zadnje zasedanje našega deželnega zbora je bilo sicer kratko, a pri vsem tem ni mu manjkalo važnih in zanimivih trenutkov. Javne seje so bile mirne, celó dolgočasne, zato so bile pa tem bolj živahne razprave v odsekih. Izredno zanimanje so kazali poslanci za finančni odsek, kateri je imel nalog pretresovati vladno predlogo o nakladi na državni davek od žganja in od opojnih pijač. Namesto sedanje davščine po 20 in 36 h od litra žganja naj bi se uvedla enotna doklada približno 8 h od litra.

K dotičnim sejam finančnega odseka niso prišli le njegovi člani, temuč kot poslušalci tudi drugi poslanci skoro v polnem številu. Razen teh prišla sta k prvi seji dva vladna zastopnika, dvorni svetnik Bosizio kot vladni zastopnik v zboru in višji finančni svetnik Premuda kot strokovni uradnik; poleg teh pozval je odsekov predsednik v sejo deželnega računarja Kavčiča.

Načelnik finančnega odseka dr. Verzeznassi je začel razpravo o označeni vladni predlogi ter poprosi odsekove člane, naj izrazijo svoje mnenje o nji.

Poslanec conte Panigai izjavi, da se ne mara spuščati v nikako razpravo o tem predlogu, temuč da ga brez razprave odklanja, ker se ne ozira vlada na želje italijanskih poslancev, temuč je vse po deželnem zboru sprejete predloge zavrnila.

Poslanec prof. Berbuč reče, da noče biti tako strog z vladnim predlogom, da je pripravljen sprejeti ga iz tehtnih in utemeljenih razlogov, a le pogojno. Pravi, da na temelju vladnih podatkov se dá preračunati, kolikemu eventualnemu dobičku se dežela odpove, ako se sprejme vladin predlog.

Vlada ponuja sicer deželi, ako se sprejme ta zakon, letnih 65.300 K kot prispevek iz doklade na žganjarino, do čim je dobivala dežela sedaj na ime te davščine po privatnem zakupniku povprek le 44.000 K letne zakupnine. Tedaj bi donášal novi zakon deželi letnega dobička v primeri s sedanjimi dohodki za okroglih 20.000 K. Ali v resnici bi novi zakon zaprl deželi pot do letnih 120.000 K nad sedanje dohodke, katere bi dežela mogla dobivati, ako bi obdržala sedanjo davščino na žganje in bi sprejela njeno pobiranje v svojo upravo.

Po uradnih izkazih porabila je naša dežela leta 1899 3.320 hektolitrov alkohola. Obče je pa znano, kar tudi uradni spisi iz Štajerske in Kranjske potrjujejo, da v prometu je navadno le špirit od štirideset stopinj, čemur niti vladni zastopnik ne ugovarja. Po tem takem ugovarja 3.320 hl alkohola 8.300 hektolitrom žganja od 40 stopinj, in ker znaša naša davščina na žganje pod 55 stopinjami 20 h od litra in 36 h na oslajeno žganje in na žgane opojnine nad 55 stopinj, bi morala donášati davščina na žganje 830.000 krat 24 h, enako 199.200 K, če računamo povprečno od vsakega litra žganja po 24 h davščine z ozirom na to, da se proda mnogo več žganja s pod 55 stopinjami nego onega z nad 55 stopinjami.

Upravni stroški znašajo toli na Kranjskem, kakor na Štajerskem, približno 17% kosmatih dohodkov, čemur tudi vladni zastopnik pritrudi, rekoč, da računata država navadno za te stroške šestino vseh kosmatih doneskov.

Torej bi znašali stroški za pobiranje te davščine 34.000 do 35.000 K. Če odbijemo to vsoto od kosmatih dohodkov v znesku 200.000 K, ostane 165.000 K kot čisti dohodek sedanje davščine na žganje, ako bi jo dežela sama pobirala v svoji upravi. Vlada hoče, naj se uvede doklada po 8 h od litra žganja ter nam ponuja 65.000 K letnega dohodka; torej 100.000 K manj nego bi nesla sedanja davščina v deželni upravi.

Res je, da je dobivala dežela do sedaj od privatnega zakupnika povprek le 44.000 K zakupnine na leto; toda

nikako se ne da ovreči, da sedanja deželna davščina, plačana od one množine žganja, katero je vlada naznanila kot porabljeno, znaša okroglih 200.000 K. Vlada je prepričana, da se ji posreči obdačiti ves v deželi porabljeni alkohol.

To je razvidno iz njenega računa; kajti ozira se na porabo alkohola v l. 1899, in ta iznaša na Goriškem 3.320 hl; temu prišteva še 5% poviška, ker konsum pri nas raste od leta do leta; toraj računi doklade od 3.486 hl čistega alkohola, ki se v deželi počrez porabi. Doklade računi po 20 h od litra čistega alkohola ali po 8 h od navadnega žganja po 40 stopinj, kar daje 69.720 K. Od teh je odbiti 6 1/2% upravnih stroškov, tako da bi dežela dobila čistih 65.312 K.

Če pomislimo, da je sedanja deželna davščina trikrat večja od doklade, katero namerava vlada vpeljati, dobiti bi morala pri enakih okolščinah tudi dežela trikrat več, nego ji vlada ponuja, namreč kosmatih 200.000 K.

(Konec pride.)

Volilni shod v Kanalu

v nedeljo 23. decembra.

(Izvirno poročilo)

Shod je pričel ob 3. uri popoldne. Predsednikom je bil izvoljen kanalski župan gosp. Mihael Zega. V kratkih potezah je razložil, kako je prišlo do razkola na Goriškem, ter je rekel med drugim: „Do prepira je moralo priti; kajti oni, ki nas zastopajo, niso ničesar delali.“

Pri teh besedah skoči g. Andrej Gabršček kot vipera razkačen na koncu, malce po svoji navadi pohrka ter zarenci nad predsednikom: „Gospod Miha! ali ste se s pametjo skregali? Ali hočete, da se zopet blamiramo? Saj Vam bi moralo kot udu izvrševalnega odbora naše stranke vendar biti znano, da sva jaz in moj pobratim dr. Tuma trdila do letošnje spomladi, da so uzrok vsemu razporu na Goriškem le osebnosti in da je nastal goriški razpor zato, ker so naju hoteli politiški ubiti. Ker so pa razumnejši možje spredvideli, da je ravno nasprotno res, da sva prav za prav midva hotela odstraniti grofa Coroninija in dr. Gregorčiča ter se tako polastili primata. morala sva v našem glasilu in na raznih shodih proglasiti kot uzrok domačega razkola načelne razlike, to je: „Gregorčičev klerikalizem“, s katerim se ne more strinjati naše liberalno stališče. Že zaradi te nedoslednosti so nas dolgo zafrkavali. Ali niste čitali št. 81. letošnje „Norice“?“

In zdaj naj si zopet nasprotujemo ter ljudstvo „farbamo“, da je zato nastal goriški prepir, ker niso dosedanji poslanci nič delali?

Ne, ne, g. predsednik, liberalne krinke, katero smo si nateknili, za zdaj še ne smemo sneti. Saj vidimo, da pod to krinko naša reč prav živo klije. Neizkušena mladina, polmikanci in celo nekateri omikanci mislijo, da smo kdo vé kaki pristni liberalci — in naše čete se množijo.

Ostanimo torej vsaj za zdaj pri stari trditvi, da je nastal razpor, ker smo mi — liberalci, a Gregorčič in njegovi podrepaniki — črni klerikalci. (Viharno pritrjevanje). Predsednik Miha vzklikne vose resigniran: „Pej nej velja Vaša! Samo če bodo ljudje dolgo verovali Vašemu liberalizmu!“

Nató se vzdigne prvi stebor nove stranke, g. dr. Tuma, vzame besedo in golči: „Strinjam se popolnoma s pobratinom Gabrščekom, da si ne smemo v naših izjavah prepogosto nasprotovati.“

Saj sem se tudi jaz že večkrat s svojimi trditvami urezal.

Na zaupnem shodu naše stranke 8. marca t. l. sem tako-le govoril: „Vsaka stranka, ki nastopi v javnem življenju, se drži na gotova načela. To je važno tembolj pri nas, ker se je do sedaj naša politika sukala samo okoli oseb in okoli malenkostnih stvari“. S tem sem hotel reči, da je nastal naš razpor le radi oseb in ne radi načel.

Na shodu v Kobaridu pa sem trdil 26. avgusta t. l. da je počil goriški razkol, ker se je Gregorčič spremenil in šel v klerikalni tabor, da so torej različna načela uzrok našega domačega prepira.

In zdaj naj bi mi z g. Miho Zego trdili, da je nastal razkol, ker niso sedanji poslanci nič delali! Ne boš, Miha! Pa da bi to že bilo popolnoma resnično, da „niso nič delali!“

Med nami rečeno, nekaj sta dosedanja državna poslanca vendar morala delati, ker sta marsikaj dosegla.

Jaz sem bil sam tako nepreviden, da sem 14. avg. pr. l. v „Soči“ tako-le pisal: „Leta 1896. je sprožil grof Coronini stvar o Vipavski železnici v državnem zboru in dosegel, da je državni zbor votiral subvencijo okoli poldrugi milijon gl. za to železnico“. Tudi gosp. Gab. je po neprevidnosti sprejel v „Soči“ od 13. jan. pr. l. te-le besede: „Slovenska državna poslanca sta izposlovala pričetkom tega leta od ministerstva predlog za deželni šolski zalog“. Bodimo pravični: Vipavska železnica in deželni šolski zalog sta za goriške Slovence dve jako važni pridobitvi. Ako g. predsednik še pomisli, koliko državnih podpor je dovolila vlada za razne ceste — med temi za obmejno cesto v kanalskem okraju — za razne druge naprave in tudi za kanalski sadni vrt, odkar sta Gregorčič in Coronini državna poslanca, potem nam mora priznati, da ni govoril resnice, ko je trdil, da niso sedanji poslanci nič delali“. (Nekateri poslušalci pritrjujejo govorniku, drugi mrmrajo).

Ko je zopet nastal mir, je rekel predsednik volilnega shoda: „Vprašanje, kak je razloček med obema strankama, prepričam dr. Tumi. da ga razloži“. Tu se je slišal glas izmed občinstva: „Da smo mi verci, oni pa brezverci“. Pri teh besedah nastane hrup in vrišč.

Skoro istočasno planeta kvišku oba pobratima, zelena ko kuščarja, ter hreščita v predsednika: „Oče Miha! ali še ne poznate razločka med našo in nasprotno stranko? Saj sva Vam povedala ravnokar, da ločijo našo stranko od nasprotne načela, sveta, nespremenljiva načela; da smo mi liberalci, a oni klerikalci, ali kakor trdi glas izmed občinstva: da smo mi verci, a oni neverci!“ Poročevalcu Vašega lista se je zdelo to že preneumno in zapustil je volilni shod. Komedija se je nadaljevala do mraka.

Dopisi.

Iz Št. Ferjana. — Sprejmi draga „Gorica“ nekoliko vrstic iz naše občine in sicer, kar se tiče prvotnih volitev za državni zbor v V. in IV. kuriji, to pa radi tega, ker se toliko repenčita „Soča“ in „Primorec“ in trosita laži o duhovščini, da zlorabi prižnico in spovednico v politične svrhe ter da je teklo iz farovških kletij na debelo vina za volilce klerikalne stranke itd. itd. Kar se tiče prižnice in spovednice, je istina, da vrši duhovščina svojo dolžnost prej kakor slej, da odvrtača od ljudstva kužni upliv demoralizujočega „naprednjaštva“, to je njen poklic, zato je tu. Ali kar se tiče farovškega vina, ki bi bilo teklo za „klerikalne volilce“, je pa to tako nizka laž, da je ne verjame pri nas noben še tako „učeni“ Tumov pristaš. Pri nas se ni ganil za časa volitev noben duhovnik, da bi kakorkoli uplival na volilce, niti na volišče ni prišel ne g. kurat Št. Ferjanski, ne g. vikarij Cerovski. Tudi izmed treh gg. učiteljev ni prišel nobeden na volišče, še manj da bi volil. Seveda si misli „napredna“ stranka, da ubogi Št. Ferjanci in gorenji in dolenji Cerovci nimajo pojma o politiki, kakor [se je izrazil že lansko leto nek g. „napredne“ stranke z naočniki, ki ima baje vso svetovno politiko v malem prstu. Pričkal se je (ker prička se ta „veliki politik“ vedno) z nekim Št. Ferjancem v gostilni „Eiskellerja“ v Gorici, ter dejal mej drugem: „Vi Št. Ferjanci nimate pojma o politiki ter ste za sto let nazaj za vsako drugo najbolj zakotno vasico“.

Naš Št. Ferjan zares ne razpolaga z učenimi naprednjaškimi dohtarji in „velikimi politikmi“ z očali, ali tega nam ni žal, še veseli smo, da je tako. V dan 30. listopada je bila res na volišču V. kurije neka družba grozno učenih naprednjakov, ali ko je videla, da je grozdje — prekislilo, se je previdno pomaknila s poti. Bilo je tudi precejšnje število nahujskanih „naprednjakov“, a naša stranka, seveda takozvani „klerikalci“, je bila vedno močna nad 200 volilcev razun onih, ki so že volili. Mi Št. Ferjanci in mi Cerovci smo sicer „tepci“ in po nazorih onega g. z naočniki „za sto let nazaj“, — vendar pa smo spoznali, da mnogo prej zasluži naše spoštovanje g. dr. Gregorčič nego pa kaki učeni „napredni“ dohtarji in „veliki politikmi“ z očali. In kadar bi prišlo zopet na to, volili bi, kakor nam veleva srce in razum, volili bi dr. Gregorčiča, ki je naš pravi prijatelj, nikdar pa prevzetnih ljudi z naočniki in njihovih somišljenikov, ki nam izkazujejo svoje prijateljstvo s tem, da nas zaničujejo že zdaj, kaj še le, ako bi nas dobili v nastavljeno past! Naše mnenje je, da so oni gg. z naočniki le bolj prazne fraze nego pa možje, kakoršnih treba narod. Toliko za danes in brez zamere!

S Krasa. Z blatenjem in smešenjem vsega, kar ne tava slepo za Gabrščekom in Tumo, ne pa z dokazi, menita opraviti svoj čedni posel „Soča“ in „Primorec“. Vsak zares olikani članek mora pomilovati mazače okoli teh zmašil radi njihove „inteligence“, s katero si upajo v kozji rog ugnati „nerazsodno“ ljudstvo na Goriškem, zlasti pa tu na Krasu. Da je na Krasu zares precejšnje število ljudi, ki so pravi „element“ „napredne“ propagande, temu je v prvi vrsti krivo slabo gmotno stanje ljudstva, ki je podlaga volilne korupcije. Ali da si napredna drzne potem podtikati svoje grdosti naši stranki, ter jo delati odgovorne za po njej uprizorjene škandale, to jo pač kaže v vsej njeni žalostni vrednosti, radi katere jo moramo le pomilovati. V dokaz, da je temu res tako, naj služi sledeče. V Gorjanskem je imela „narodno“ rogovilna stranka po volitvah še 60 litrov vina za popiti za slučaj, da bi zmagali mi. S korajžo popitih teh 60 litrov vina naj bi udarila potem po naših volilcih ter bi potem nadomestila — s pestjo, kar bi bila na izgubi z glasovi. V Komnu je bila masa „napredne“ rogovilnosti v takem položaju, da se je pošten človek bal iz hiše in to posebno zvečer, tu je vladala taka pijana razdivjanost, da nas je bilo pošteno sram teh ljubih sedov. Tako je bilo skoraj po vseh večjih županijah po Krasu, kjer je bilo pijače brez plače. In to naj je omika, to naj je naprednost, ki je znak prave omike, to naj je prosta ljudska volja! Po mojem mnenju se pravi napredek ne pojavlja v popivanju in razsajanju, marveč z mirnim in samozavestnim nastopom ob tako važnih prilikah kakor so volitve. — Ali ubogo zaslepljeno ljudstvo! Pomilujemo te, da se daješ po tistem pisarjenju v „Soči“ in „Primorec“ zavesti do takih stvari.

Ta lista pač trgata na vse kriplje, da bi te odtrgala od krščanstva in cerkve, ali naposled se vendar zgodi, da poneso v cerkev vsakega, kdor ne skoči v Sočo. Ali po takih naukih, kakoršne širita ona dva lista, se utegne zgoditi, da pride med našim ljudstvom čedalje večje število do tega, česar nas Bog obvaruj.

Iz Komna. Dne 29. oktobra t. l. je sklenilo komensko starešinstvo, da bode občina sama pobirala občinske doklade na užitnino. Dne 17. t. m. pa so se dali nekateri starešine omehčati, ter je prišlo do tega, da se je pobiranje občinskih doklad na užitnino tudi za leto 1901 prepustilo privatnemu zakupniku g. Ivanu Vičiču, pa ne za 2000 K, kakor doslej, marveč za 2600 K in za slučaj, da pridejo tudi prihodnje leto vojaki k nam, dodal bode g. Vičič še 100 K. Potemtakem je drezanje v „Gorici“ vendar

neka izdalo. „Gorica“ je namreč pisala sveječasno, da dobiva komenska občina premalo svote za občinske doklade na užitinski davek in da ima privatni zakupnik v tem pogledu preveč dobička. Na to se je „Soča“ v komenskega dopisnika odurno zagnala ter ga hotela smešiti, da „revez ne ve kaj piše“. Dejstvo torej, da je privatni zakupnik raje ponudil občini 600 K — oziroma 700 K, nego pustil občini, da sama pobira doklade, je pač najboljši dokaz, da je imel komenski dopisnik „Gorice“ prav, ko je očital komenskemu starešinstvu tako malomarnost. Tu naj se uči ljudstvo, kje ima iskati svojih pravih prijateljev.

Domače in razne novice.

Vabilo na naročbo.

„Gorica“ bode izhajala prihodnjega leta kakor do sedaj v dveh izdajah vsacega torka in sobote.

Naročnina znaša za celo leto 8 K, za polleta 4 K, za četrtleta 2 K, katero naj gg. naročniki izvolé doposlata na upravništvo v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Pozor volilci!

Glede prihodnje državnozbornske volitve raznašajo se že zdaj in se bodo še vedno bolj širile, posebno pa na dan volitve od strani naših nasprotnikov najrazličnejše lažnjive govorice. Opozarjamo torej volilce in somišljenike, da naj ničesar ne verujejo, kar „Soča“ piše in kar raznašajo njeni pristaši v tem oziru. Ako o čem dvomijo in ako želijo kaj izvedeti, naj se obrnejo jedino na naše zapupne može, kateri se bodo nahajali na vseh voliščih.

Volilnim možem in somišljenikom naznanjamo in priporočamo, da se na dan volitve za V. kurijo dne 3. januarja pravočasno vsi zbera v gostilni pri „Zvezdi“ na trgu starega sv. Antona. Vabili jih bodo sicer naši nasprotniki na vse strani, ali za vsa ta vabila naj imajo gluha ušesa in vsi naj pridejo v gori omenjeno gostilno, da se od tam podajo skupno v volilno dvorano. Posebno pa priporočamo volilnim možem, da se znajdejo vsi že pred 9. uro v volilni dvorani, kajti točno ob 9. uri se dvorana zapre in komisijo volili bodo le tisti volilci, ki se bodo za ta čas nahajali v volilni dvorani.

Ker je pa mnogo od tega odvisno, kdo da ima večino v komisiji, razumeli bodo volilni možje ta naš resen opomin, zatorej točno vsaj četrt ure pred 9. uro naj pridejo vsi v volilno dvorano! Vsak naj pazi, da ne pozabi doma legitimacije (izkaznice), ker brez nje ni mogoče voliti. Glede glasovnic pa priporočamo, da se iste pravilno izpolnijo in da se razločno na nje zapiše: dr. Anton Gregorčič, profesor v Gorici.

Glasovnice naj se nasprotnikom ne kažejo. Kdor bi jo zgubil ali pozabil, vdobi od volilnega komisarja novo, ako se za njo oglasi. Po dokončani prvi volitvi pa naj se zopet zberejo vsi volilni možje in somišljeniki v že imenovani gostilni pri „Zvezdi“ na trgu starega sv. Antona, da tam počakajo na izid oziroma na ožjo volitev. Nikdo naj ne odide iz mesta, dokler ni volitev popolnoma končana.

Umrl je vodja svetišča na Barbani preč. g. Miha Avian v 46. letu svoje starosti. Dne 27. t. m. za jutro se je napravil v Flumičel na obisk k ondotnemu dekanu. Ker se ni čutil dobro, je zapustil čoln, v kateri je bil že vstopil, ter se je vrnil v svoje stanovanje. V hišo stopivšega je zadela kap, tako, da je padel na čelo ob zid, kateri je bil zdajci vskropljen od krvi. V tistem trenutku je že bil mrtev. Pogreb bo danes popoldne. Ranjki je posebno ljubeznjivo opravljal svojo službo voditelja božje poti na Barbani, katero tudi Slovenci radi obiskujejo. Naj počiva v miru!

Za „Šolski Dom“ došlo denarničarju: Ivan Rojec, vikar v Bilah, letni donesek 10 K in za božičnico 2 K, J. G. v K. 10 K (dobili tudi 10 K poslanih potom poštno-hranilnega urada dne 26. nov. 1900.) — Upravništvu „Gorici“ došlo: č. g. Blaž Madon, župnik v pokuju v Gorici 5 K, N. N. v kavarni Fortuna 80 vinarjev, „Zamorec“ pri g. kuratu v Medani 9 K, č. g. Štrukelj Michael vikar v Čez-Soči 10 K. — Lepa hvala! — Predsedništvu je došlo: Ivan Berbuč na saldo pokroviteljnine 200 K; volilo ranjkega župnika v Ajdovščini Ivana Dugulina 200 K; Josip Mašera, vi-

kar v Št. Mavru 10 K (za „Alojzijevišče“ 20 K); Anton Pahor, vikar v Kronbergu 10 K (za „Alojzijevišče“ 20. — Potom poštne hranilnice: Leopold Pavlin, nadučitelj v Ročinju, 3 K.

Popravek. — Ko sem poslal 20 kron za naš vzorni „Šolski Dom“ — napravili ste mi dekret — za vikarja v Kred; a moje noge polne nadloge ne morejo več „nazaj v planinski raj“. Še vedno sem tu na Gradišči. . . .

Boste pač popravili, da bodo vedeli prijatelji, kje bivam in mastno pokojnino vzivam. S. Gregorčič.

Pozor na popis ljudstva. — V sobi delavskega društva v Semeniški ulici 9 L, se bodo popisovale popisne pole vsem, ki se tje obrnejo in sicer v nedeljo, ponedeljek in torek od 9.—12. dopoldne. Slovenci, zglasite se! Kdor ne zna sam izpolniti pole, naj pride v določenih urah v sobo delavskega društva!

Popisne in prijavnne pole za ljudsko štetje v Gorici. Goriški magistrat razpošilja Slovincem po mestu dvojezične popisne in prijavnne pole le v italijanskem in nemškem jeziku. Popis ljudstva je po postavi državni posel; mestni magistrat opravlja ta posel le v prenešenem delokrogu. Za to opozarjamo pristojno državno oblast na ta vnebovpijoči nedostatek in jo pozivljamo, da ga takoj odpravi. Na dotičnih polah se nahaja poduk, kako naj se izpolnijo te pole. Po obstoječih predpisih pa morajo in imajo pravico stranke, ki znajo pisati, tudi same izpolniti dotične pole. Premnogo slovenskih strank pa je v Gorici, ki ne razumejo drugega, nego slovenski jezik. Te stranke ne morejo torej razumeti poduka, ki je pisan v italijanskem ali pa v nemškem jeziku. Torej ne glede na to, da se krši na izzivajoči način ustavno zajamčena enakopravnost, onemogočuje se s tem tudi naenajni ljudski popis, kakoršnega zahteva zakon. Nekatero slovenske stranke, vsaj tako se nam pripoveduje, bile so na magistratu ter so zahtevale popisne in prijavnne pole tudi v slovenskem jeziku, a odgovorilo se jim je, da takih polni, ker je tržaško namestništvo doposlalo goriškemu magistratu dotične pole samo v italijanskem in nemškem jeziku. Nam se zdi to neverjetno, če je pa temu res tako, potem je to tem žalostnejše. Še enkrat pozivljamo torej državno oblast, da odstrani ta nedostatek, našim ljudem pa priporočamo, da odločno zahtevajo to, kar jim gre po postavi.

Politično društvo „Sloga“ je storilo v tem pogledu že potreben korak.

Dr. Tumov volilni shod v Gorici. Za četrtek je povabil dr. Tuma svoje somišljenike in zaupnike k volilnemu shodu v čitalniško dvorano. Udeležba je bila jako klaverna. „Soča“ pravi, da so „temu krivi prazniki“ in pa, da imajo ljudje, ko pridejo v Gorico, „dopoldne nujnih opravkov v mestu“.

Ako bi hotela povedati resnico, reči bi morala „Soča“, da so ljudje vseh teh „špasov“ siti in da so se že naveličali vednega farbanja od strani izvestnih krogov. Saj je pa tudi že zadnji čas, da prihaja naše ljudstvo samo k sebi ter da obrne hrbet ljudem, ki iščejo pač vse kaj drugega nego njegove koristi.

Nesramna agitacija od strani „narodno-naprednih“ učiteljev. Somišljenik s Krasa nam poroča, da slepijo tam „narodno-napredni“ učitelji naše volilne može s tem, češ, da se je dr. Gregorčič odpovedal kandidaturi v V. kuriji in istotako da ne postavi „Sloga“ v IV. kuriji nobenega kandidata. To skrajno podlo postopanje „narodno-naprednih“ učiteljev presega že vse meje. Čujemo, že o drugem slučaju, kjer je neki okrajni šolski svet dal ukor učitelju samo za to, ker je naš somišljenik. Vprašamo pristojno deželno šolsko oblast: ali boče v resnici dopuščati, da se izvaja glede učiteljev dvojna mera in ako se ji zdi v interesu vzgoje naše mladine res umestno, da širijo ljudski učitelji po Krasu demoralizacijo s tem, da usiljujejo ljudstvu in mladini skrajno umazano pisani glasili „narodno-napredne“ stranke „Soča“ in „Primorca“ in poleg tega še oni zloglasni volilni katekizem?

Ako je deželni šolski oblasti vse to znano in ako vse to mirno trpi, to indirektno tudi odobruje, potem v resnici ne umemo, kam jadrano.

Naročnikom „Soče“ in „Primorca“ preti velika nevarnost. Gabršček jim žuga v zadnji „Soči“, da jih bode tožil. Ta smola zadene v prvi vrsti tiste, ki so mu dolžni še kaj naročnine, v drugi vrsti pa morebiti tudi tiste, ki so list plačali, a je upravništvo pozabilo poslano svoto vknjižiti. Mi, ki nismo naročeni, ne na „Sočo“ ne na „Primorca“, se ne bojimo, da bi nam pravdar Gabršček zaradi naročnine detal pred sodnijo kake skrbi.

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ odajalo bode svoje časnike dražbenim potom dne 1. januarja 1901. od 11.—12. ure predp.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Dornbergu je imela dne 26. t. m. svoj letni občni zbor, pri katerem se je gospa Bizjakova radi preobilih drugih poslov odpovedala predsedništvu. Na njen predlog, naj se izvolijo v odbor nove, mlajše moči, ki bodo skušale društvo oživetiti, je bil sestavljen ta-le odbor: Gospa Amalija Križman-ova predsednica, gospodična Mici Bizjak-ova tajnica, gospodična Karolina Mrevlje nje namestnica, Gosp. Fanica Križman, blagajničarica, gosp. Neža Juvančič, nje namestnica. V odbor so bile izvoljene: Gospe Katarina Kerševani, Lucija Sinigoi, Jozefa Pelicon, Viktorija Budin, Terezija Vodopivec, Terezija Lukec, Amalija Golja, Ivana Sinigoi.

„Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda“ vabi na občni zbor, ki se bode vršil dne 30. t. m. ob 3. uri pop. v Biljani za IV. upravno dobo, da se izvoli odbor.

Kakor čitamo v poročilu premovanja na sadni razstavi v Parizu koncem p. m., razstavlja je naša vrla Kmetijska zadruga v Sv. Petru samostojno svoje izdelke in vdobila III. darilo, broneno kolajno svetovne razstave.

Začetek je težak, ali začetni je treba, in z veseljem gledamo v bodočnost, ko bodo cvetele po naši goriški deželi sadne izvozne zadruge, ki bodo drugod razširjevale naše ime, kakor je to začela naša šempeterska zadruga. To je že drugo odlikovanje, katero dobi omenjeno društvo, navzlic vsem napadom, ki so se vršili letos na to društvo od strani „Soče“ in njenega dopisnika — „trgovca“.

To kaže tudi, kako ti črni „klerikalci“ tiho delajo, mej tem ko liberalci osrečujejo trgovce edino le z glasnimi frazami.

Mlademu društvu želimo najboljšega uspeha še v prihodnosti, da tako jasno pokaže, kje je delo in kje se bese-de.

Božičnica prirejena umobolnim v bolnišnici usmiljenih bratov. Letos so imeli svoje božično veselje tudi umobolni, nahajajoči se v bolnišnici usmiljenih bratov. Vodstvo te bolnišnice jim je namreč napravilo božičnico. Te — svečanosti udeležilo se je poleg vodstva bolnišnice in zdravnikov, ki imajo ondi posla, 120 umobolnih. Sredi večje dvorane stalo je veliko božično drevo, lepo okrašeno z mnogoštevilnimi luči in drugimi okraski. Ob strani na mizah pa so bila razložena darila namenjena umobolnim, kakor n. pr. tobak za cigarete, tobak za nosljanje in tobakire in razne sladčice.

Ob določeni uri prihajali so umobolni v dvorano, med njimi n. pr. nesrečnež, ki misli o sebi, da je „cesar in papež“ ob jednem. Ko so šli mimo vodstva, priklanjali so se globoko, a to le nekateri, drugi pa so šli mimo trdih korakov, ne da bi se ozrli ne na levo ne na desno. Drugi so se zopet ustavili nekoliko pri božičnem dnevescu ter je občudovali, drugi zopet so mimo njega bežali nekako plašni, vsi pa so se postavili na določeno mesto v vrste, katere jim je odkazalo bolnišnično osebje. Ko so se postavili vsi v vrste, nagovoril jih je bolnišnični predstojnik s primernimi besedami ter povdarjal posebno to, da se v zavodu tudi za te nesrečneže prav po očetovsko skrbi. Sklenil je pa svoj nagovor s tem, da je rekel, naj bi Bog dal, da bi mnogi izmed bolnikov zamogli praznovati prihodnje božične praznike v domači družini. Oglasil se je na to k besedi „cesar in papež“ ter svečanin naglasom, kakor da se zares čuti cesarja in papeža, spominja se nebeškega sina našega Odrašenika; govori o njegovem uboštvi in o njegovi usmiljenosti ter pravi, da morajo slediti vsi vzgledu božjega Učitelja po vsem svetu; vladati da mora na svetu pravica, sloga in mir med vsemi narodi. Njegovo navdušenje je pa prišlo v preživahen tir in morali so rezeža na lep način potolažiti. Potem so razdelili med posamezne bolne darila ter jih spremili zopet v njihove celice.

Tako se je torej praznovala božičnica med temi nesrečnimi, od katerih se je najbrže malokateri ali vsaj le za en hip zavedal pomena te svečanosti.

Izgubljeno-najdeno. Na pokritem trgu za sadje in zelenjavo je bil najden mošniček, v katerem so se nahali neki dokumenti in pa jeden zastavni listek tukajšnje zastavljavnice. Mošniček ima v rokah policija.

Na stolnem trgu so našli kositarasto posodo za mleko. Ista se nahaja pri policiji.

V vojašniški ulici je našla neka gospa zlato ovratno verižico. Izročila jo je policiji.

Ponesrečen kolesar. Te dni se je vozil mimo Štanjela proti Gorici mlinar barona Bianchi-ja iz Rubij. Tam, kjer se nahaja pod Štanjelom hud klanec, imenovan „Ključ“, zletel je kolesar tako nesrečno čez še precej visok zid pod cesto, da se je jako hudo poškodoval. Na istem mestu se je zgodilo že več nesreč kolesarjem in voznikom, ki so našli tam celo svojo smrt. Zato je skrajni čas, da se tisti ovink, na katerem se nahaja vedno živahen vozni promet, skoraj že odstrani.

Poskušen umor. Iz Kojskega nam poročajo: Ko so šli ljudje na sveti večer od maše polnočnice, je neki malopridnež, doma iz Snežatnega, nenadoma od zadej napadel in z vso močjo kakor kak izvežbani tolovaj tresčel s kamnom ali pa s kakim železnim batom po glavi mirno naprej idočega mladeniča Ninota Kumarja iz Cerovega, ki se je težko ranjen zgrudil na tla. Brezvestni zločinec je nameraval svoji žrtvi preklati glavo in jo usmrtiti. Ne ve se pa, iz katerega uroka.

Po doveršenem napadu pa je hudo nebež še prej, ko ga je bilo moč spoznati, vbežal proti domačemu gnezdu, kjer se nahaja precejšnje število „naprednih“ „omikancev“.

Narodno gospodarstvo.

Jubilejska sadna razstava v Gorici leta 1900.

(Dalje.)

Pred nekaterimi leti smo objavili v „Gospodarskem listu“ imenik takih jabolk in hrušk, katere naj bi naši sadjerejci gojili in množili v deželi. Prav v kratkem objavimo tudi prezanimivo poročilo profesorja K. Maderja o sadnih vrstah, ki se goje na Goriškem in je razširimo med naša sadjarska društva in posamezne razumne sadjerejce. Tudi imenik sadnih vrst, ki je priložen pričujočemu poročilu, ima svojo vrednost za domače sadjerejce in sadjetržce, ker razkazuje vse sadne vrste, kar jih je bilo na razstavi in dotične producente, tako da lahko vsakdo ve, kje je dobiti dotične cepiče v deželi. — Pričujoči popis razstave s prilogo vred razpošljemo vsem znanim sadjetržcem, pa ga razdelimo brezplačno tudi med vse druge, ki se zanimajo za našo sadjerejo, seveda dokler bo kaj iztisov na razpolago.

Sadjerejem pa priporočamo, naj odslej opazujejo posamezne sadne vrste, kako rodé, v katerih zemljiščih in legah najbolje uspevajo; kako jih je uspešno obdelovati, kakšen upliv imajo na nje vremenske spremembe, vlažnost, suša; ali jih radi napadajo bolezni in ktere; katerim žuželkam in zajedavcem so najbolj razpostavljene; kako se sponašajo v kupčiji itd. O vseh teh poizvedbah in skušnjah naj poročajo kmetijskemu društvu, da se nabere gradivo za zanesljivo oceno vseh posameznih sadnih vrst, ki se goje v deželi. Posebno sadjarska društva naj skrbé za take poizvedbe — in naj jih potem izkoriščajo vsako v svoji pokrajini.

Po zgorej navedenem imeniku so v naši deželi najbolj razširjene naslednje plemenite vrste hrušk:

Flanderska lepatica ali lesnobarvana maslenka — Bergamotka Esperen — Dobra Lojza Avranžka — bela jesenska maslenka — Delova maslenka — Hardenpontova maslenka — Liegelnova maslenka — Napoleonka — Clairgeau — Pastorka — zimska dekanovka — Angouleska vojvodinja — General Tottleben — Boscova steklenka — Martin secc (suhi Martin) — Vladarica St. Germain — Spina Carpi — Virgouleuse; — jabolk pa: Rumeni Bellefleur — plemenito češko (Edelböhmer) — Štajerski mašancker (Dunajka) — beli zimski Calville — rudeči zimski Calville — velikonočni Calville — plamteči Kardinal — cesar Aleksander — Gravensteinec — zlata zimska Parmena — Haslinger (pogačica) — cesarjevič Rudolf — Mantovanec — Renetka Ananas — Kanadska renetka — Orleanska renetka — Šampanjska renetka — beli Rožmarinček — rumeni Štetinec — rudeči Štetinec.

V razširjenju plemenitih sadnih vrst pripomoremo pa morda največ s tem, če pospešimo sadno kupčijo ter ustanovimo v ta namen poseben poizvedovalni oziroma posredovalni urad za spečavanje goriškega sadja, kakoršne imajo v drugih sadorodnih deželah, kakor na Avstrijskem, Štajerskem ter jih imenujejo „Obstverwerthungsstelle“. Tak urad ima nalogo, da poizvedava pri producentih, kake sadne vrste in koliko jih imajo na prodaj, ter sporača potem sadjetržcem in konsumentom, ki poprašujejo po sadju. (Dalje pride.)

1. Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %;
2. Posojila daje: a) na vknjižbo po 5 1/2 %; b) na menice po 6 %; c) na tekoči račun po pogodbi.

Prijatelji in somišljeniki
agitujte za
Centralno posojilnico
v Gorici, ulica Vetturini št. 9.
Uradne ure od 8-12.

1. Glavni deleži po 200 K s trikratno zavezo;
2. Opravilni deleži po 2 K s petdesetkratno zavezo;
3. Upisnina: a) glavnih deležev ne glede na število 4 K; b) opravilnih deležev 1 K.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pi-jače n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin,
trgovca v Semeniški ulici h. št. 1.
v lastni hiši, kjer je „Trg. obrt. zadr.“

Proti železnato vino malokrvnosti

lekarnarja G. Piccoli v Ljubljani, dvorn. založnika Nj. Svetosti papeža, po analizi gosp. profesorja Fresenius v Wiesbaden-u

ima v sebi 90krat več železa

kakor druga po reklamni nezaslužno sloveča china-železnata vina, katera često nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino.

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabele osebah, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolehalih otrocih.

Dobiva se v steklenicah po pol litra v Gorici pri g. lekarnarju Gironcoli. — Zunanje naročbe proti povzetju. III

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zakleto pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Tiskovine za prošnje v dosego brezobrestnih posojil vinogradnikom

ima v zalogi

„Narodna tiskarna“.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1. — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prezema naročila za vpeljevalne stroje, tudi pozlačenih. Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Nova knjigoveznica,

preskrbljena po najnovejših zahtevah in z najnovejšimi pripravami

v Gorici,

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ tik „Krojaške zadruge“.

Priporoča se preč. duhovščini za prevezavo misalov; slavnim krajnim šolskim svetom in učiteljstvu za prevezavo šolskih knjižic in sploh za vsako delo, bodisi v popravo ali na novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po jako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priporoča udani

Ivan Bednarik,
knjigovez.

civilni, uradniški in vojaški krojač na Travniku št. 22, I. nadstropje v Gorici,

M. POVERAJ,

priporoča p. n. občinstvu svojo izborno zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn, obleko, sobne in dežne plašče

Velika izber

zavratnic in ovrtnikov, perilo, Jäger-srajce, sploh vse k obleki spadajoče; prodaja zdravo in trpežno blago tudi na meter; vse jako po ceni.

Civ. in duhovenski površniki od gl. 15.— nap. Površniki letni . . . . . 9.— „ Obleka možka . . . . . 8.50 „ „ za dečke . . . . . 1.80 „ Nepremočljivi havelok . . . . . 9.—

Cene stalne; 5% odbitka. Vsako naročilo izvrši se točno.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. šte. 23, (v hiši g. dr. Lisjaka)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, ka) teri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da more sebe in druge blažiti in pravo likati.

ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti poštnemu povzetju pri

Jož. Valenčcu na Dunaju

III. Bez., Löwengasse Nro. 27, Parterre Th. 4 Založnik, ozir. prodajalec je voljen vrniti denar ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj.

Knjig je malo več v zalogi.

Kolesarji pozor!

Podpisani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dvokolesa iz najboljšega materiala po jako nizkih cenah, in sicer od 170 kron (85 gld.) naprej opremljene z vsemi potrebnostmi (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznovrstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gld.) naprej. — Poroštvo 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Suligoj,
urar v Kanalu.

ROJAKI, POZOR!

Podpisani trgovci jestvin si štejejo v čast, naznaniti p. n. občinstvu, da so vsled skupnega naročevanja na debelo vsemu blagu, katero naročujejo edino le pri slovenskih veletržcih, kakor pri tvrdki M Truden v Trstu i. t. d., cene zdatno znižali.

Nadejajo se torej, da jih bodo podpirali tudi rojaki, in to temveč, ker je blago izborno in sveže ter postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem

Ant. Vrčon v Skriljah, Al. Kosovel v Velikih zabljah, J. Mrevlje v Sv. Križu, Ivanka Vodopivec v Kamnjah, Fr. Birska v Vrtovinu in I. Jerkič v Dobravljah.

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironcoli).

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po nemškem slogu. Pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov. Sprejema vsa naročila in izdeluje po izbori obrisa, najceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsa in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije.

Reči, katerih ni v zalogi, preskrbijo se po izbori cenikov točno, trdno ter v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurznim izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2 % obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje. — Borzna naročila